

Objaw Trendelenburga

O zaburzeniach równowagi mięśniowej (osłabieniu mięśnia pośladkowego średniego) czy zwichnięciu stawu biodrowego świadczy **objaw Trendelenburga**.

Występuje tu utrata zdolności ustabilizowania miednicy w płaszczyźnie czołowej.

Jest to bardzo ważne w czasie chodu.

Równocześnie z uniesieniem nogi w chwili rozpoczęcia wykroku miednica (w warunkach prawidłowych) po stronie wykroczonej nieco się obniża, wskutek czego po stronie podporu powstaje przywiedzenie, a po stronie wykroku odwiedzenie uda.

Miednicę przed większym opadaniem w kierunku kończyny przenoszonej zabezpiecza napięcie mięśnia pośladkowego średniego po stronie przeciwnej.

Badani występowania objawu Trendelenburga

Zadaniem pacjenta jest uniesienie jednej kończyny dolnej oraz ugięcie jej mocno w stawie kolanowym i biodrowym.

W przypadku dzieci można polecić przyjęcie pozycji bociana.

Podczas stania na jednej kończynie dolnej mięśnie miedniczno-krętarzowe (mięsień pośladkowy średni i mały) po tej stronie kurczą się.

W efekcie, po stronie zgiętej kończyny miednica zostaje uniesiona lub jest utrzymywana w pozycji zbliżonej do horyzontalnej.

Interpretacja

Jeśli badane mięśnie pośladkowe są uszkodzone bądź ich funkcja została upośledzona, nie są one w stanie utrzymać miednicy po stronie kończyny stojącej.

W efekcie ulega ona pochyleniu w kierunku zdrowej, nieobciążanej strony (dodatni objaw Trendelenburga).

Objaw Trendelenburga dotyczy opadania miednicy w pozycji stojącej jednonóż (lub podczas chodu) w wyniku niewydolności mięśni odwodźcicieli stawu biodrowego.

Objaw nie występuje, gdy po uniesieniu jednej kończyny dolnej nie obserwuje się opadania miednicy.

Oznacza to, że kolce biodrowe przednie i tylne pozostają na jednym poziomie lub nawet unoszą się po stronie niepodpartej kończyny dolnej.

Bibliografia:

Buckup K., Buckup J., Testy kliniczne w badaniu kości, stawów i mięśni, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2014.